

Ψωνισμένος με τις μηχανές, ο Σιλβέστερ Χάουαρντ Ρόπερ είχε βαρεθεί να καλύπτει με το ποδήλατό του την απόσταση σπίτι – δουλειά, στη Μασαχουσέτη, όπου εργαζόταν. Στα 1867, προσάρμοσε κάτω από τη σέλα μια ατμομηχανή που έκαιγε κάρβουνο και κινούσε τα πετάλια του ποδηλάτου. Ήταν η πρώτη μοτοσικλέτα: ατμοκίνητη.

Στα 1883, ο Γερμανός μηχανικός, Γκότφριντ Ντάιμλερ, εφεύρε την πρώτη πετρελαιοκίνητη μηχανή και συνέχισε τις έρευνές του με καύσιμο τη βενζίνη. Στα 1885, χρησιμοποίησε ένα ποδήλατο, στο οποίο προσάρμοζε τις μηχανές του για να τις δοκιμάζει. Δημιούργησε έτσι την πρώτη βενζινοκίνητη μοτοσικλέτα, με την οποία ο γιος του κάλυψε ολόκληρα εννιάμισι χιλιόμετρα.

Χρειάστηκε να περάσουν δεκαπέντε χρόνια, ώσπου, στα 1900, οι αδελφοί Βέρνερ να παρουσιάσουν το πρώτο μοντέλο που κατασκευάστηκε εξ αρχής ως μοτοσικλέτα και δεν ήταν ένα απλό τροποποιημένο ποδήλατο. Η κίνηση μεταδιδόταν με ιμάντα που αργότερα αντικαταστάθηκε από ένα μικτό σύστημα ιμάντα και αλυσίδας (η επικράτηση της αλυσίδας επήλθε από το 1923, ενώ από το 1914 είχαν εφευρεθεί και τα κιβώτια ταχυτήτων).

Στις ΗΠΑ, η εταιρεία Ίντιαν ξεκίνησε μαζική παραγωγή μοτοσικλετών, φτάνοντας ως τον Α' Παγκόσμιο πόλεμο τις 20.000 ετησίως. Όμως, το 1904, διοχετεύτηκαν στην αγορά και πουλήθηκαν τρεις μοτοσικλέτες κατασκευασμένες από τους αδελφούς Άρθουρ και Γουόλτερ Νέιβιντσον και τον φίλο τους Μπιλ Χάρλεϊ. Τον επόμενο χρόνο, πουλήθηκαν άλλα οκτώ κομμάτια. Μέχρι τη δεκαετία του '20, η «Harley Davidson» κυριαρχούσε στην αγορά, έχοντας αντιπροσώπους σε 67 χώρες του κόσμου. Σήμερα, ανήκει στους θρύλους της μοτοσικλέτας.

Η χρήση της μοτοσικλέτας στον Β' Παγκόσμιο πόλεμο την έφερε πιο κοντά στον λαό (από τότε ήρθε και στην Ελλάδα), με τις γερμανικές και γιαπωνέζικες να κυριαρχούν. Και την ιταλική Βέσπα να κατακτά τα πλήθη. Γεννήθηκε από την πολεμική βιομηχανία Πιάττσιο, που θέλησε να απαλλαγεί από τους δεκάδες χιλιάδες αχρησιμοποίητους τροχούς μιας ακυρωμένης παραγγελίας πυροβόλων.

(Έθνος της Κυριακής, 22.3.2009) (τελευταία επεξεργασία, 25.10.2010)